

# Óóh Samila a ta ohnivá lýtka Abdulova

Expedice *NEVER STOP EXPLORING 2014 - Antarktida* má za sebou parádní prvovýstup na do té doby nezlezený vrchol, kde jsme měli štěstí udělat první lidské otisky.

---

Dny jsou již sečteny. Nad hlavou se zvedá až k vršku hlavního stěžně pomocí spletitého systému kladek tmavě citrónová plachta, přitom dole na palubě je slyšet funění a halekání: „*ták hop, ták hop*“. Námaha se zračí v očích tří, kteří v prokřehlých rukách táhnou tlusté lano a zápasí s tíží plachty, do které se začíná opírat chladem nasátý vítr. Plachetnice eXplorer nabírá rychlost a spokojeně se začíná kolébat. Sedám na palubu a vychutnávám poslední okamžiky pohádkově neskutečné krajiny. Mé oči z proudícího chladivého vzduchu začínají slzet a možná, že to není jen díky jemu. Jakoby poslední sbohem proplouvá kolem kýlu, který si prořezává svoji cestu ocelově tmavou hladinou, páreček velryb. Postupně vyfouknou gejzíry vody z malého otvoru na svém hřbetu a vzápětí se zvedá k nebi první, pak druhá, obrovská ocasní ploutev, aby se pod nimi hladina v momentu uzavřela. Plují někam neznámo do hlubin za potravou, nebo jen tak, kdo ví. V srdci zápasí smutek s radostí. I já odplouvám a zanechávám za svými zády zážitky posledních tří neděl, které si začínám pozvolna uspořádat do vzpomínek. Putující koráby bez kapitána v podobě bludných ledových ker, vybarvených do všech odstínů modré, hory roztodivných tvarů s cukrovou vatou na svých vršcích a odlamující se ledovce padající s ohlušujícím rachotem do moře. K tomu kakofonie štěbetajících tučňáků s lenošivými tuleni, kteří se až v momentě, kdy jim téměř dupnete na hlavu, uráčí znuženě otevřít oko. Jejich letmý pohled v zásadě hovoří srozumitelným jazykem: „*táhni, odkud jsi přišel*“.

Tiše jim odpovídám: „*No neboj brachu, vždyť už jdu a daleko, hodně daleko, ale zase se vrátím*“.

Mé sny se naplnily až po okraj a porovnání s realitou rozhodně předčilo i ten nejsladší z nich. Chtěl jsem vidět na vlastní kukadla drsnou Antarktickou přírodu, kde slunce na půl roku nezapadá, plout malou plachetnicí přes bouřlivého Drakea, lézt v panenských stěnách vyrůstajících přímo z vody a dělat první kroky v bělostném sněhu. Podtrženo sečteno, naše sedmičlenná parta „*neohrožených*“ rozdělená do podskupin s názvy Hot Pinguin´s ve složení Standa, Ado, Jíra, Rosťa, včetně Lazy Seal´s v osazení Vlád'a I. a Vlád'a II. plus má maličkost, vykonala nejeden hrdinský výpad do kruté, ledem uvězněné pustiny. Takže k hlavním cílům. Povedl se krásný a zároveň pekelně svižný prvovýstup na doposud nenavštívený vrchol, což je již neoddiskutovatelnou historickou skutečností. Pravdou zůstává, že s původní zastávkou na Smithu to nemělo co do činění, jelikož jsme ostrov pouze obkroužili a bez prodlevy pokračovali jižněji k Peninsule. Jeho sněhové podmínky a nabídka výstupových linií, nahrávaly spíše sebevražedným sklonům, na což ani jeden z nás zatím neměl chuť.

Čekání na přízeň počasí a nalezení krásného logického směru ve spleti štítů se nakonec vyplatilo. Před námi se objevil hřeben Osterrieth Range, kde čekala Ta, která nám okamžitě učarovala. Lezecké chřípí se zvedlo a nabralo do plic touhu. Čili Partička Lazy Seal´s, za 24hodin stálého lezení prostoupila a sestoupila jihovýchodní stěnou Monte Samila, která se od mořské hladiny zvedá do 1500metrové výšky. Nechyběly v ní pády lavin, průchod rozbitým ledovcem, jehož tmavé útroby táhly náš ustrašený pohled, prokopávání sněhovou převějí, kolmé ledové frkance, vzdušné úseky ve sněhových varhanách, bez možnosti sebemenšího

zajištění a závěrečné třicetimetrové slanění z okrajového séraku přímo na lodní palubu. O tom ale později, v obsáhlejšímu raportu, s názvem Horoucí Antarktida. Druhá skupina také nelenila a ve stejném čase nám sekundovala výstupem na protější ostrůvek Lion Island, kde Ado aviatik udělal významný záskub na svém padáku. Tím byla naplněna podstata „malého lidského skoku, ale velkého letu v paraglidistickém světě“.

**Ve faktech:**

Cesta vede na námi pojmenovaný vrchol Monte Samila 1500 mn.m (čili pro srozumitelnost rozloženo na dvě slova Samice-milá), ležící na ostrově Anvers v oblasti Palmer Archipelago / Antarktida

**Název cesty:** „Abdulova ohnivá lýtka“ je věnován na památku Zdenálovi Hrubému.

**Obtížnost:** WI 5 s celkovým sklonem 70°

**Délka:** včetně nástupového sněhového kuželu je 1700 metrů, přičemž čistě lezeckých je 1400 metrů

**Datum:** 17-18.1 2014

**Kdo:** Vlád'a Nosek, Vlád'a Jošt a já

V této chvíli co píši tyto řádky, proplouvám již Drakem. Necháávají mne již docela lhostejným poskakující delfni, dovádějící po boku lodi ve vzdouvajících vlnách i mistrně plachtící kormorán, který svými perutěmi se téměř dotýká hladiny, jako by mu nevadil všude přítomný marast. Kolem dokola jen rozbouřené nekonečné moře a zase jen moře vln. Jinými slovy mám již docela plné zuby nepravidelného houpání mého žaludku nahoru a dolů. Třístíci voda, která mě hodnou dobu na palubě sprchovala, se brutální silou přelévá přes okraje, přitom příd' lodi mizí každou chvílí pod hladinu, aby se pak vítězoslavně znovu objevila. Zalézám do útrov našeho ocelového šejkra naprosto přeplněn obdivem k přírodním živlům, řádně prosolen do slanečka, mokrý a na kost promrzlý. Následující den nás čeká bouře, tak zvané hvízdající šedesátky. Jsem tedy upřímně zvědavý, co si na nás tentokrát přichystáš, Neptune. Jedno je jasné, má slavná kariéra mořeplavce, která započala na argentinském pobřeží Ohnivé zemně, nejspíš ve stejném místě, pokud tam doplují i skončí. Už aby to bylo, „jebat jachtařinu“. Těbůh do Čech z Drake Passage S61°44.700 ; W64°51.339

Mára



*Krajina svatého klidu.*



*Idylická krajina.*



*Romantická krajina.*



*Zmrzlá krajina.*



*Radůstky na Drakeově průlivu.*

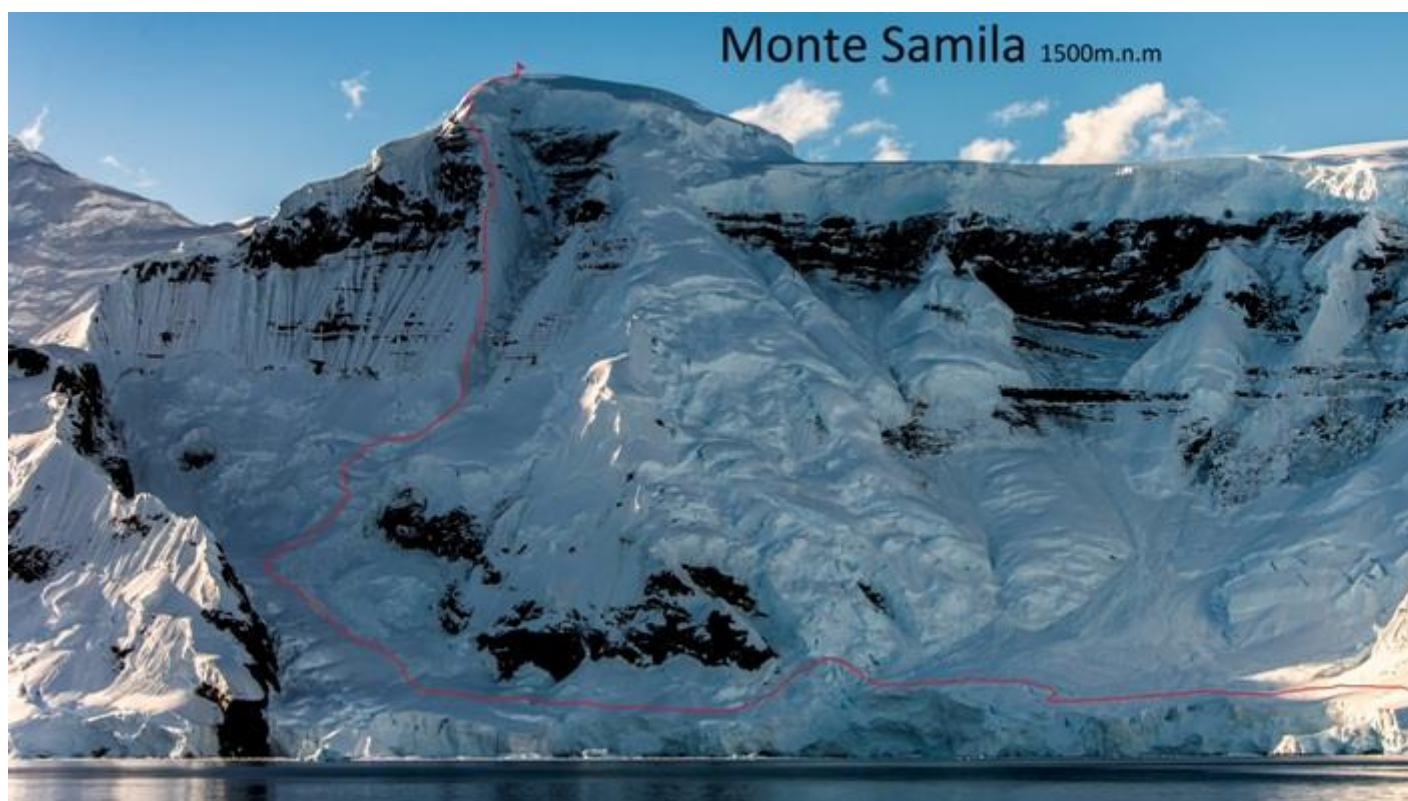


*Domeček a v něm stoleček...*



*A nebo místo stolečku, dobré Argentinské víno.*

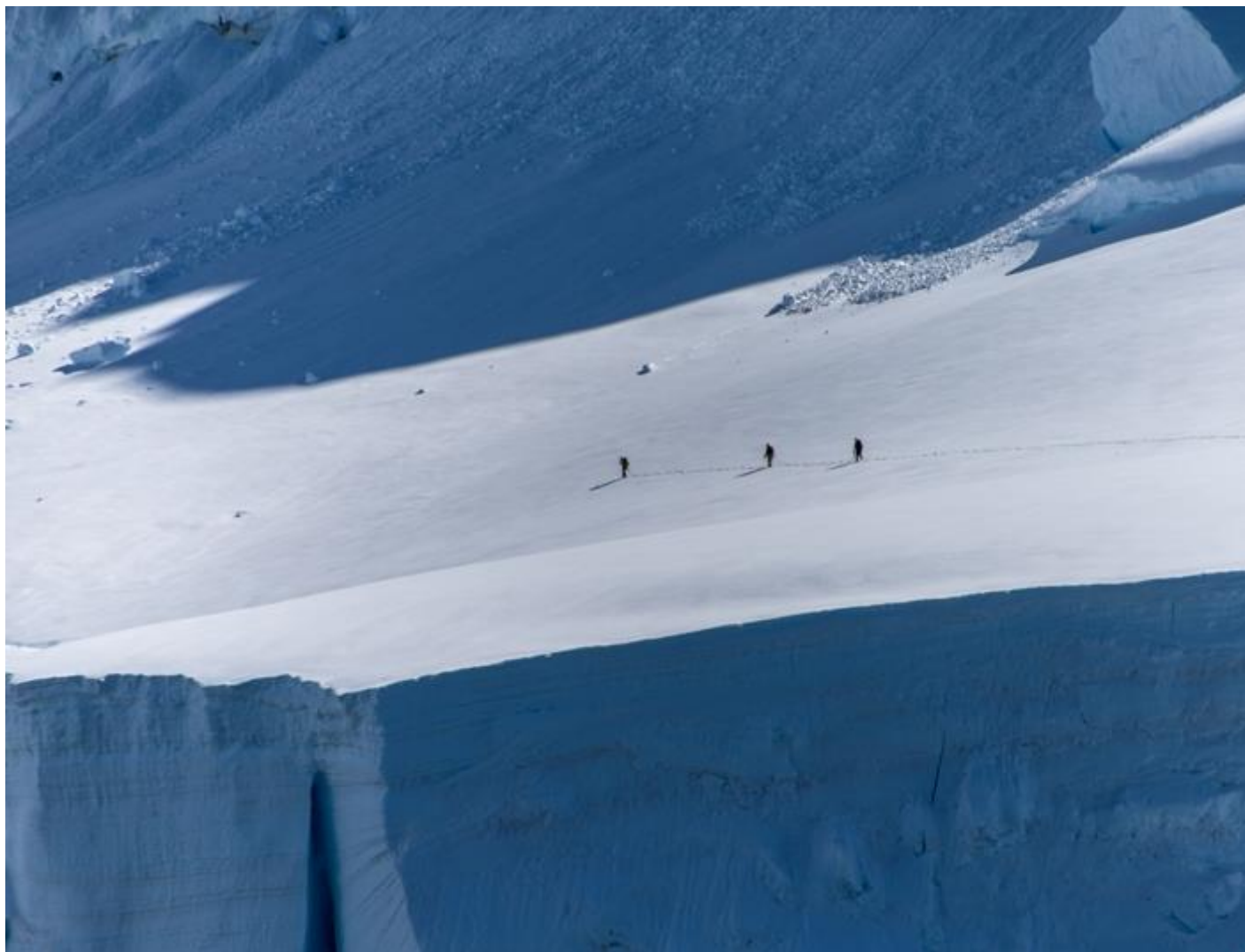




*Nákres výstupu na Monte Samilu.*



*Radost nic netušícího. Těsně před nástupem do stěny.*



*Přechod ledovce a dojezdová místa lavin.*



*Občas nějaká lavinka přejela svůj dojezd až do moře. Úhhh*



*Sněhové varhany. (Fotografie z filmového záznamu.)*



*Lezení v horních partiích. (Fotografie z filmového záznamu.)*



*Vršek Monte Samily ve dvě hodiny ráno. (Fotografie z filmového záznamu.)*



*Slanění na loď. (Fotografie z filmového záznamu.)*





*Radost a Vláďa zpátky po 24 hodinové bitvě na palubě eXploeru.*



*Také to už mám za sebou.*



*Dosednutí na palubu. (Fotografie z filmového záznamu.)*



*Krásná JZ stěna Monte Samily.*



*Pak že je Antarktida ledničkou země.*



*Kluci "Tučňáci" v akci.*



*Lenoch pelešivá.*



*Ocas velryby.*





*Hledání nové linie. Kde jen může být?*



*Záznam pohyblivých obrázků a já v akci.*



*Zleva: Mára, Jíra, Vláša, Rostá, Vláša, Ado a Standa*

---

Autor: Marek Holeček | Vydáno dne 2. 2. 2014